

Posudek k základnímu

na rigorózní práci

Autor: **Mgr. Štěpán Klapka**

Téma: **Dovolání v civilním procesu**

Předložená rigorózní práce zpracovává významný institut civilního procesu, a to mimořádný opravný prostředek - dovolání. Za velmi zajímavou považuji již samotnou volbu tématu, a to s ohledem na legislativní vývoj tohoto opravného prostředku. Autor ve své práci upozorňuje na určité problémy, zamýslí se na určitými problematickými ustanoveními. V souvislosti se zvoleným tématem provedl srovnání s právní úpravou dovolání ve Slovenské republice.

Rigorózní práce má celkem 128 stran vlastního textu. Součástí práce je seznam použité literatury, na kterou autor velmi často odkazuje v textu práce, a to formou poznámek pod čarou. Samotná práce svědčí o tom, že autor citovanou literaturu prostudoval, ovládl a čerpal z ní. Práce je rozdělena do jedenácti kapitol a kapitoly úvodní. Po stručném úvodu se autor v kapitole první zabýval legislativním vývojem právní úpravy institutu dovolání. Tento legislativní proces rozdělil do třech základních etap, které podrobně popisuje. Uchazeč v této kapitole neopomenul zmínit význam zákona č. 113/1895 ř.z., o soudním řízení v občanských rozepřích právních, který se stal východiskem právní úpravy institutu dovolání po roce 1989. Za klad práce považuji snahu autora zabývat se i problematickými momenty, tedy otázkami a nejednotnými způsoby jejich řešení. V druhé kapitole popsal autor historický vývoj mimořádných opravných prostředků a zaměřil se především na stížnost pro porušení zákona. Kapitolu třetí zaměřil na vymezení pojmu dovolání a postavení tohoto institutu v civilním procesu. Přípustnosti dovolání se autor věnoval velmi podrobně, a to v kapitole čtvrté. Nejprve se v této kapitole zabýval objektivními podmínkami přípustnosti dovolání a poté podrobněji i subjektivními podmínkami dovolání. Uchazeč právě v této kapitole, i když nejenom v ní, prokázal schopnost pracovat s judikaturou, kdy jednotlivé závěry dokládá rozhodnutími Nejvyššího soudu ČR. Za velmi zdařilou považuji i kapitolu pátou, kde autor rozbral jednotlivé dovolací důvody. Kapitola šestá se věnuje podání dovolání, uchazeč uvedl náležitosti dovolání, zastoupení dovolatele, lhůtu a místo podání dovolání, jeho účinky a možnost jeho zpětvzetí. Za velmi vhodné považuji zařazení kapitoly o dovolacím řízení. Kapitola osmá se zabývá rozhodnutím Nejvyššího soudu ČR o podaném dovolání. Srovnání dvou institutů je věnována kapitola devátá, a to problematice vztahu dovolání a ústavní stížnosti. Velmi kladně hodnotím

kapitolu desátou, kterou autor věnoval srovnání institutu dovolání v České republice s právní úpravou na Slovensku. Kapitola jedenáctá je rozsáhlým závěrem práce, kde autor nejen hodnotí současnou právní úpravu, ale především se zabývá návrhy de lege ferenda, které vedle vlastních závěrů odůvodňuje judikaturou, příp. stanoviskem vyplývajícím z odborné literatury.

Předložená rigorózní práce je zpracována velmi přehledně a je z ní patrné, že se autor s danou problematikou seznámil. Rigorózní práce obsahuje mnoho odkazů na odbornou literaturu, kdy z práce samotné vyplývá, že autor se s touto literaturou nejen seznámil, pracoval s ní způsobem ve vědecké práci obvyklým, ale že ji i podrobně nastudoval. Rovněž prokázal velmi dobrou práci s judikaturou.

Při ústní obhajobě bych doporučovala, aby se uchazeč zabýval problémem, který ve své práci zmínil poze okrajově, a to otázkou účinků dovolání na práva a povinnosti třetích osob.

Závěrem lze konstatovat, že předložená rigorózní práce jak po stránce formální, tak i obsahové splňuje požadavky kladené na rigorózní práce, tj. prokázat schopnost k samostatné tvůrčí činnosti a hlubší znalosti ze zpracovávané tématiky, a proto doporučuji její přijetí k ústní obhajobě.

V Praze dne 17.dubna 2006

JUDr. Dita Melicharová, Ph.D.
konzultant